

Prima instanță, Judecătoria Bălți, sediul Central (jud: N. Costăș)
Instanța de apel, Curtea de Apel Bălți (jud: A. Albu, A. Toderaș, E. Bejenaru)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Galina Stratulat
Victor Burduh
Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne împotriva Consiliului municipal Bălți, intervenienți accesorii Oleg Romanenco-Moscalu, Comisia Municipală de Privatizare a Fondului Locativ mun. Bălți, Întreprinderea Municipală „Gospodăria locativ-comunală Bălți” și Cristina Liboni cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea din 22 august 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 28 decembrie 2016 Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne (Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Bălți cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin decizia Consiliului mun. Bălți nr.6/11 din 21 iulie 2016 s-a decis vânzarea-cumpărarea, transmiterea-primirea apartamentelor fondului locativ al mun. Bălți de pe str. A. Lăpușneanu, nr.17, în proprietatea privată a unor angajați din cadrul DCS nr.2 al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale.

Conform deciziei indicate supra a fost permisă privatizarea spațiului locativ de către fostul angajat al reclamantului - Romanenco-Moscalu Oleg, necâtând la faptul că prin scrisoarea nr. 7/136 din 3 martie 2016 Comisia pentru soluționarea problemelor locative, din cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a solicitat suspendarea examinării documentelor înaintate de acesta, pe motiv că a fost concediat din cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale potrivit ordinului nr. 165ef din 18 decembrie 2015.

Or, potrivit legislației, privatizarea spațiului locativ se permite doar cu acordul Comisiei pentru soluționarea problemelor locative din cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale și doar angajaților Serviciului, dat fiind faptul că imobilul supus privatizării este în gestiunea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale în baza Anexei nr. 18 a Hotărârii Guvernului nr. 23.03.2005 cu privire la aprobarea listei bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile.

Consideră că Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale și-a exprimat dezacordul referitor la decizia Consiliului mun. Bălți nr.6/11 din 21 iulie 2016 prin scrisoare nr. 19/71800 din 06 septembrie 2016 și a solicitat anularea în parte a acesteia, cu excluderea lui Romanenco-Moscalu Oleg din lista colaboratorilor cu drept de privatizare (anexa nr.7) pe motiv că ultimul, s-a concediat, iar spațiul locativ face parte din fondul locativ departamental al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, respectiv Romanenco-Moscalu Oleg nu este angajatul Serviciului, iar Consiliul municipal Bălți urma să țină cont de solicitările Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale.

Ca consecință, la 04 noiembrie 2016 Consiliul mun. Bălți a emis decizia nr. 11/43 prin care a respins adresarea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale privind anularea parțială a deciziei Consiliului municipiului Bălți nr. 6/11 din 21 iulie 2016, deoarece art. 14 alin. (2) lit. d) și art.77 din Legea privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 stipulează că consiliul local decide privatizarea bunurilor domeniului privat al satului (comunei), orașului (municipiului), iar în afară de competențele prevăzute în legea dată realizează și alte competențe stabilite prin lege prin statutul satului (comunei), orașului (municipiului) ori prin regulamentul consiliului. Concomitent, a comunicat că Consiliul municipal Bălți este organul abilitat cu dreptul de a efectua privatizarea fondului de locuințe pe teritoriul municipiului Bălți.

Reclamantul a solicitat anularea parțială a deciziei Consiliului municipal Bălți nr.6/11 din 21 iulie 2016 cu excluderea lui Oleg Romanenco-Moscalu din lista colaboratorilor cu drept de privatizare.

Prin încheierea din 25 ianuarie 2017 a Judecătoriei Bălți au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii Comisia Municipală de Privatizare a Fondului Locativ mun. Bălți și Întreprinderea Municipală „Gospodăria locativ-comunală Bălți”.

Prin încheierea din 12 aprilie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central a fost atrasă în calitate de intervenient accesoriu Cristina Liboni.

Prin hotărârea din 22 august 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central acțiunea a fost respinsă.

La 28 august 2017 Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea din 22 august 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

La 13 aprilie 2018 Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne a depus recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu hotărârile judecătorești, menționând că instanța de apel la examinarea cauzei nu a dat apreciere și nu a luat în considerație circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 28 noiembrie 2017.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 14 februarie 2018, fapt confirmat prin semnătura aplicată pe avizul de recepție (f.d.150)

Astfel, recursul, declarat la 13 aprilie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 04 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 18 mai 2018 Oleg Romanenco-Moscalu, reprezentat de avocatul Stela Gavajuc a depus referință împotriva recursului declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) a aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Galina Stratulat

judecătorii

Victor Burduh

Iuliana Oprea